

Posudek k diplomové práci:

Vanda Vilhanová – Nucené ukončení účasti menšinových akcionářů v akciové společnosti

Rozsah diplomové práce Vandy Vilhanové je standardní (53 stran textu), totéž lze s výhradami prohlásit také o jejím obsahu a formě.

Diplomantka zvolila praktické a aktuální téma, k němuž se váže dostatek odborných pramenů v tuzemsku i v zahraničí. Tomu odpovídá převážující metoda zpracování díla, jež je prakticky jen kompilační. Autorka do práce nevnese téměř žádné vlastní úvahy, spíše poskládala teze publikované jinde. Na několika místech dokonce není zřetelné, odkud které myšlenky čerpá, což lze hodnotit jako prohřešek proti poctivé vědecké práci. Zahraniční pramen cituje jediný, je ovšem zřejmé, že s ním nemohla pracovat. Necituje jej správně, v německých slovech má pravopisné chyby. Obávám se, že diplomantka pracovala s českými prameny, které na německý zdroj odkazují. Potom to ale měla v práci uvést, ne odkazovat na německý zdroj.

Pokud jde o samotný obsah díla, je nutno upozornit na řadu nepřesných, neúplných, či problematických závěrů. Mnohé plynou z diplomantčina nepřesného právního vyjadřování. Alespoň nejzávažnější z nich bude nutno korigovat či vysvětlit při ústní obhajobě.

Není např. možné kategoricky vymezit blokační minoritu způsobem, jakým činí diplomantka na str. 5. Správné není ani tvrzení na téže straně o tom, že k nucenému ukončení účasti může dojít jednostranným rozhodnutím hlavního akcionáře, ani formulace, podle níž minoritní akcionáři pro tyto účely nevlastní více než 10 % akcií. Pochybnosti vyvolává nadpis na str. 6: porušení povinnosti splatit řádně a včas *jmenovitou hodnotu akcií*. Nesprávné je tvrzení na str. 7 o tom, že zatímní list nahrazuje všechny upsané a dosud nesplacené akcie. Nepřesně vyznívá formulace na str. 8, podle níž představenstvo může přistoupit ke snížení základního kapitálu, či na str. 13, kde diplomantka uvádí, že se lze domáhat *zrušení* usnesení valné hromady soudem. Velmi nepřesný je odkaz na str. 29 na návrh vytěsnění Spolkové vlády, ani pokud jde o otázku, o vládu jaké země se jedná, ani co se týče identifikace návrhu, jež má diplomantka na mysli. Problematický je ostatně na téže straně být jen závěr, ve kterém diplomantka identifikuje zásadu, že akcionář může být proti své vůli zbaven účasti ve společnosti jedině z důvodu nesplnění uhrazovací povinnosti. Nepřesná je též informace na str. 33 o tom, za jakých podmínek směrnice o nabídkách převzetí ukládá členským státům upravit právo výkupu. Chybná je teze na str. 34 o tom, že pokud společnost rozhodne o svém zrušení s převodem jmění na hlavního akcionáře, dojde tím současně k nucenému ukončení účasti menšinových akcionářů. Ve světle novějšího rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (jež však bylo vyneseno až po odevzdání díla), i aktuálních názorů právní vědy (rovněž z doby po odevzdání práce), nejsou správné odkazy na judikaturu vrchních soudů k otázce řízení podle § 220k ObchZ, ani názory na povahu řízení podle § 183k ObchZ (viz na str. 52 práce).

Formální úroveň práce je jakžtakž odpovídající, jakkoliv nelze přehlédnout několik chyb a překlepů. Seznam použité literatury zhruba vyhovuje, stejně tak práce s poznámkovým aparátem. Jednotlivá odkazovaná díla by však v poznámkách pod čarou neměla být opakovaně uváděna v plné citaci. Standardní je zavést přehlednou formu zkratky, popř. odkazovat na předchozí citaci v aparátu.

Vzhledem k uvedeným nedostatkům dílo hodnotím jako dosti průměrné. Jeho konečné hodnocení nicméně ponechávám závislé na průběhu a výsledku ústní obhajoby.

V Praze dne 24. května 2007

JUDr. Petr Čech, LL.M.